

..זאת לא חוכמה שהוא ניצח במוץ! אמר הרץ

שהגיע שני על יריבו: „הוא רץ הרבה יותר מהר!“

יקטור שסיטוב
 שריהבריאות, מצא שיטה מקורית כדי לא להטריד את שוטרי ישראל ברישום דו"חות חנייה למכוניתהשרד שלו, שממילא לא ישולמו. שסיטוב, שבעת נסיעות פרטיות שהוא נוסע, שלא בתפקידו כשריהבריאות, מקפיד להחליף את לוחית הזיהוי של מכוניתו מלוחית השרד של שר בממשלה, ללוחית של נוספר רגיל. אולם כדי שלא ירשמו לו רפורטים, הוא מניח את לוחית הזיהוי הממשלתית שלו בחלון המכונית מעל ההגה.

בה" **אליאב** את הסיעה הי-סוציאליסטית העצמאית.

בנויכוח שניטש בשבוע שעבר בוועדה המדינית של מפ"ם, להטו הרוחות בין שול-לי המערך עם מיפגת העבודה לבין מחייביו. אחד הנאומים בוויכוח, וילי ברנדהוליק מ-תל-אביב, ניסה לשכנע את חבריו כי לא נותר מספיק זמן להתארגנות. התנצל וילי על חוסר הניסיון שלו באירגון: „כל הניסיון שלי בצבא הס-תכס כזה שאוטו צבאי דרס אותי פעם.“

באותה ישיבה יצא מנ-היג מפ"ם, **יעקב חזן**, בהגנה נלהבת על ראש-הממשלה לי-

כל כך גדול. המשיך ח"כ **אביעד יפה**: „זה לא נעים“ השר ברעם: „זה לא נורא.“

מיספר חברי-כנסת הוור-מנו לחזות בהקרנה של הסרט הבננה השחורה של הבמאי **בנימין חיים** שנפסל ל-הקרנה על ידי הצנזורה. אחת האורחות היתה ח"כ **מרשה פרידמן** שבאה בחברת ידידה הקבוע, שהוא בעל חזות הי-פית. כשראתה אותם ח"כ **שור-למית אלזני**, שנכחה גם היא בהקרנה אמרה: „את, שוב פעם מרשה עם ההיפי שלה.“ מרשה פרידמן היתה, כזכור, חברת סיעת ר"צ בי-כנסת. עד שפרשה ממנה ו-הקימה ביהד עם **אריה** (לוי-

ישיבה דיבר **צבי שיפמן**, סמנכ"ל משרד-הסעד. מספר שניות אחרי שהחל שיפמן ב-דבריו התפרץ ברעם לדבריו ואמר: „שיפמן, תרים את הי-קול! התרגלת כנראה לש-ר צעיר עם אוזניים טובות, מ-עכשיו ועד לגמר הקדנציה חגביר את הווליום.“

בישיבת הנהלת סיעת המערך בכנסת השתעשעו חבר-רי ההנהלה במשחקי מילים בי-ניסח תשדיר-השירות למען תשלום אגרת הטלוויזיה וה-רדיו. החל במשחק שרי-העבודה והסעד משה ברעם שאמר: „זו לא נושה להיות במיעוט“ השיב לו ח"כ **ישראל קרג-מן**: „אבל זה גם לא כבוד

מקרה בלתי נעים אירע לראש-עיריית ירושלים **רזי קולק**, שהוא גם חבר הנהלת מוזיאון-ישראל. בנסיעתו האחר-רונה לחו"ל רכש תדי כהרגלו עבור המוזיאון שני ססלונים עתיקים שעלו בכסף רב וש-נקנו כמובן, בכספי המוזיאון. כשחזר ארצה הגישם בשמחה לאוצר המוזיאון **יעקב משר** רך כשהוא אומר: „נו, מה אתה אומר על הקניות שלי.“ משורר התבונן בפסלונים, מסר אותם לבדיקת למומחים ו-השיב לתדי: „מצטער, רימו אותך. הפסלונים מזויפים.“

גם לאיש-השידור **אפ"ריים אבא** היו בעיות עם עתיקות. לאבא יש שני מטב-עות עתיקים, אחת ישראלית ואחת רומאית. זה מכבר רצה לברר מה ערךן. השבוע נתקל בפרופסור **יגאל ידן**, שיצא מדיון מיפגת, אבא ניגש אליו, הציג לו את שני המט-בעות. ידן, שמיהר מאד, העיף בהן מבט חטוף, קבע: „המטבע הישראלית מזויף. הארת הוא היה שווה 5000 ל-רות. הרומאי אמיתי, ושווה אלף.“ העיר על כך איש-שידור אחר: „זה מוכיח שלפחות בעניין זה הוא מבין.“

אחד מנאמניו החדשים של ידן, התעשיין **סטף רוב** הייבקר, סיכם סיפור עיסקי שיגרתי במלים אלה: „שניים עשו שותפות. בהתחלה היה לאחד הכסף, ולשני הנסיון. שני הכסף.“

בדיון מדיני שנערך ה-שבוע, התעוררה השאלה אם לפרסם או לא לפרסם קול-קורא. הסופר **עמוס קינן** הציע פשרה: „אפשר לפרסם קול-לוחש.“

באותו דיון עורר אחד הדוברים חיוכים, כאשר הכ-ריו: „לא תמיד כוח פעיל הוא גם כוח יעיל!“ הדובר היה **ד"ר מאיר פטיק**.

תפקידו הראשון של שר-העבודה **משה ברעם** כשר-הסעד היה להשתתף בישיבת השרים לעניני רווחה. באותה

יהונתן גפן
 ואשתו נורית, נראו צוחלים מאד בעת הצגת הבכורה של החצנה הסאטירית אדם וחבל, אותה כתב יהונתן וביים בעצמו. בתום החצנה, העוסקת ביחסים שבינו לבניה, העניקו השחקנים למחזאי-במאי מתנה מקורית: ויברטור להגברת הפעילות תמינית, אותו רכשו באחת מחנויות-המין. כשהציג יהונתן את המכשיר בצהלה רבה בפני אשתו, היא התבוננה בו היטב, פרצה בצחוק גדול וטענה: „לא יכול להיות שזה ויברטור אמיתי. בטח עשו ממך צחוק.“

מוטי קירשנבוים
 מפיק הטלוויזיה, שהפיק תוכניות כמו ניקוי ראש ואחרות, בא לחזות בהצגת הבכורה של הצגת אדם וחבל. בתום החצנה הוא ניגש אל מאחרי-הקלעים כדי לברך את צמד השחקנים המופיע במחזה, טוביה צפיר (בגופיה באמצע, משוחח עם אושק לוי) ודובי גל (משמאל) שהשתתפו בתוכניות הטלוויזיה הסאטירית שהפיק. כאשר שאלו אותו השחקנים לדעתו על החצנה, השיב מוטי קירשנבוים דיפלומטית: „רואים שעבדתם עליה קשה.“

לאנשים הנכונים!
 777
 הברנדי הלאומי שהוא יינל אומי.

מל זמזמה קבי ראשון לציון וזכרון יעקב